

MELDING
om
FISKERIBIOLOGISKE GRANSKINGAR
i
ROGALAND
1969

Navnet på vatnet Fiskeløysvatnet
Kommune Hjelmeland

Feltarbeidet, vidare arbeid med
materialet og skriving av meld-
inga er utført av Rogaland Skog-
selskap v/ E. Berg, etter retnings-
liner og i nært samarbeid med
Konsulenten for ferskvannsfiske i
Vest-Norge, herr Øivind Vasshaug.

F I S K E L Ø Y S V A T N E T.

Vatnet ligg i Hjelmeland kommune, nord-vest for Hestheii og aust for Valavatnet, i ei høgd av 497 m.o.h.. Største lengde er ca. 500 m og største bredde ca. 150 m med eit areal på omlag 6 ha.

Det er stort sett eit grunt vatn over det heile og har neppe djupna over ca. 10 m nokon stad utan at dette er målt.

Stranda består for det meste av stor stein med noko grus og sandstrand innimellan. Elles støyter grunnfjell like til vatnet fleire stader. Botntilhøva er jørme og mudder.

Vegetasjon og nedslagsfelt.

Botngras, brasmebras, snelle, moser og alger utgjer vegetasjonen i vatnet frå stranda og ut mot djupet. Her veks og noko nøkkelrosor sume stader.

I nedslagsfeltet veks spredt bjørkeskog med røslyng, blåbær- og tyttebærlyng, tepperot, pors, einor, vidjer m.v. som undervegetasjon. Dette er alle mindre kravfulle planter. Elles femner nedslagsfeltet om snaumark, myr og snaufjell.

Bergartene er gneis, granitt og fyllitt.

Noko hovudtilsig har ikkje dette vatnet. Tilsiga består berre av mindre bekker ymse stader omkring vatnet.

Avlaupet renn ut i nord-aust og går om ei mindre tjønn ut i Kjøssåna.

Dei kjemiske tilhøva.

Siktedjupet er 7.5 m og fargen på vatnet brunleg-gul som indikerar sterkt påvarknad av humus.

Surheita pH er 5.5 som er brukbart for aure.

Innhaldet av kalk (Ca CO_3) er 2.1 mg/l og den totale hardheita 6.0 mg/l. Vatnet må etter dette seiast å vera kalkfattig.

Leiingsemna $K_{18} = 38.7 \times 10^{-6} \text{ ohm}^{-1} \text{ cm}^{-1}$.

Der er ikkje forurensingar i vatnet og gjennomstrøyminga er lita.

Faunaen i vatnet.

Det vart teke botnprøve på 2.0 og 5.0 m djup og ein kom fram til følgjande resultat:

På 2.0 m fann ein 11 stk. fjærmygglarver, 1 stk. mudderflugelarve og 1 stk. rundorm- tilsvarande 130 individ pr. m^2 .

5.0 meteren gav som resultat 3 stk. fåbørstemark, 2 stk. fjær-

mygglarver, 1 stk vårflugelarve, 1 atk. vannmidd og 2 stk. iglar i alt 90 individ pr. m^2 .

Samla resultat syner etter dette særslig med botndyr.

For å få greie på kva fisken eigentlig ernærer seg med, tok ein mageprover av i alt 6 fiskar og her vart funne vårflugelarver, planktoniske krepsdyr, målerlarver, muddsørlarver, linsekreps og div. overflateinnsekter.

Vårflugelarvene var i dominans medan målerlarver forekom i prøven.

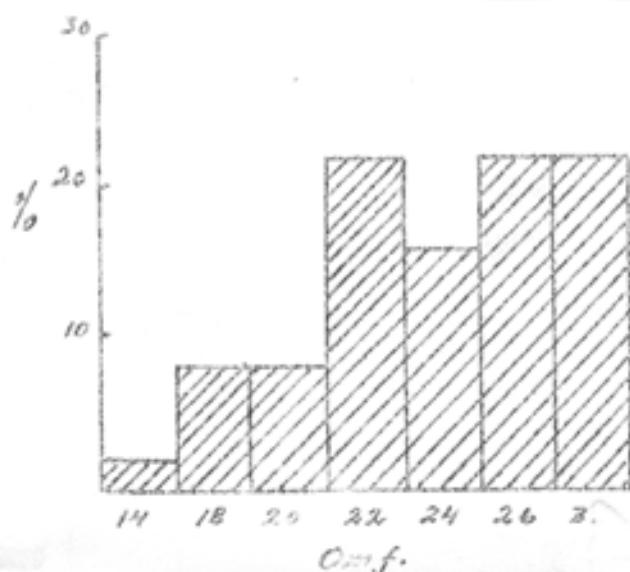
Planktonprøver.

Det vart teke både horisontale og vertikale planktontrekk, med planktonhov, og resultatet: Ca. 50,0 m hor. trekk, relativt fattig med Holopodium gibberum (indikerar liten leiingsemne) og hoppekreps. 10,0 m vert. trekk, fattig av dei same artene.

Fisk.

Auren er einderådande i vatnet.

Det vart sett ut 7 garn av ymse maskestørleik og resultatet etter 1 fangstnatt vart 50 aurar som deler seg slik på omfara:

Ein tok prøver av 25 fiskar og av desse var 22 stk. lys-røde, resten kvite i fiskekjøttet.

17 stk. var hannfisk og 8 stk. hofisk - ei noko skeiv kjønnsfordeling utan at ein treng leggja noko større vekt på dette.

2 stk. av fiskane var svakt angripne av bendlorm.

Medel fyllingsgrad 3,0. To av fiskane var tome i magesekken.

Medelvekta for heile fangsten ligg på 135,3 gram og medel lengda på 23,3 cm.

Tek vi for oss prøvefiskane og ser på medeltilveksten og den årlege lengdetilveksten vil dette gå fram av oppstillinga nedanfor.

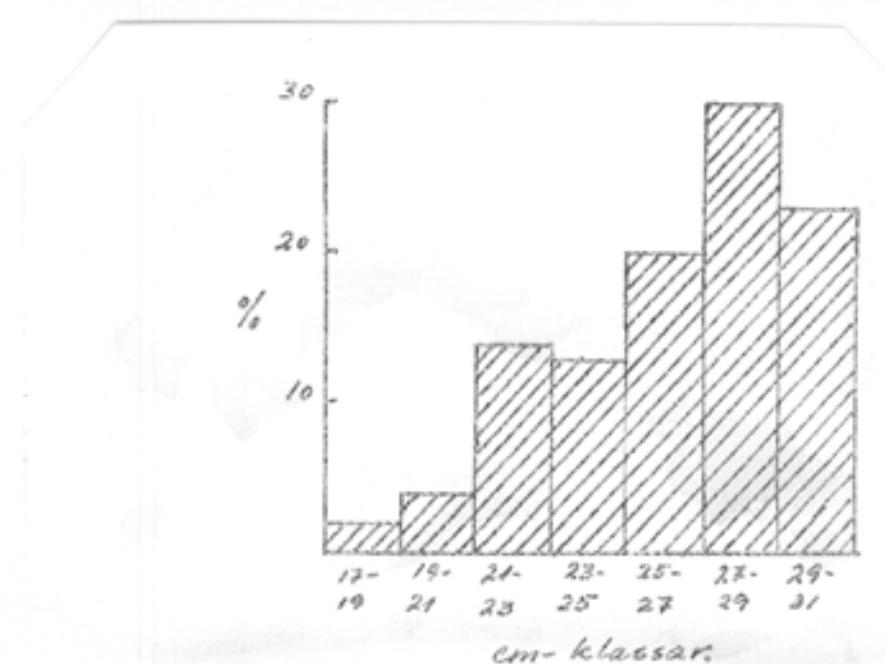
Alder ved vinter

	1 år	2 år	3 år	4 år	5 år
Medel lengde i cm	6,4	14,5	21,2	25,9	24,8
Årleg lengdetilvekst i cm	6,4	8,1	6,7	4,7	+1,1
Antall fiskar	25	25	25	19	4

Då prøvematerialet er såpass lite av dei eldre årgangane kjem vi fram til minusverdiar. Dette ville nok ikkje ha vore tilfelle om vi hadde hatt eit større prøvematriale.

Medel kondisjonsfaktor 1.05 tilsvarar fisk av god kvalitet.

Fordeler vi heile fangsten på cm-klassar vil ei grafisk framstning sjå ut som vist nedfor:

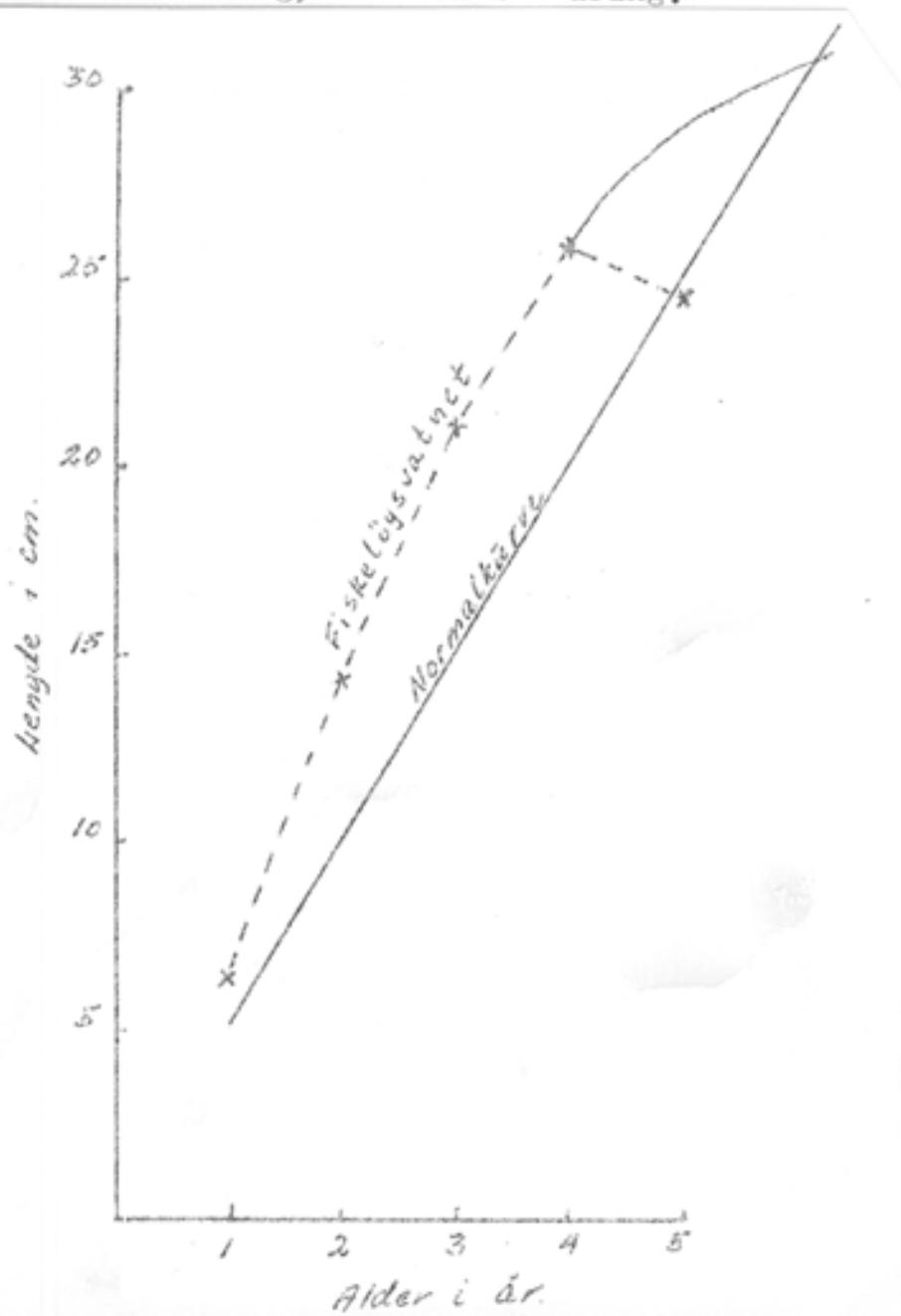

På neste side har vi satt opp ein vekstkurve for fisken i Fiskeleysvatnet og samanlikna med normalkurven for Vestlandet (5cm pr. år.)

Som vi her vil sjå har fisken i Fiskeleysvatnet ein uvanleg god vekst og ligg like frå første år godt over normalkurven. Ved 4-års alder stagnerer veksten brått, men eg trur ikkje denne vekststagnasjonen vil vera representativ for fisken i vatnet.

Ned eit rikare provemateriale av dei eldre årgangane, trur eg normalkurven først ville blitt kryssa ved ca. 6 års alder, som den forlenga kurven syner.

Av fiskeskjemaet går det fram at fisken gyt svært uregelmessig i dette vatnet. Her er fisk som er 5 år som ennå har gytt medan andre har hatt sitt første gyteår som 2 = åring.

Konklusjon.

Ut frå dei foretekne provene må vatnet karakterisert som næringsfattig, noko som dei til dels harde bergartene i nedslagsfeltet og den mindre kravfulle vegetasjonen som veks der, og skulle tilseie. Botndyr er her lite av og kalkinnhaldet er lågt.

Fisken syner likevel forbausande god vekst og ligg i ein særklasse i høve til mange andre analyserte vatn. Dette indikerar

at det fiskebestand som vatnet inneholder står i eit rimeleg heve til det næringsførerådet som vatnet byd på. Fåren med slike vatr, er at dei lett kan bli overbefolka om fiskebestanden aukar noko og dette vil då straks gi seg utslag i vekststagnasjon og kvalitetsferringing. Ein må difor sørge før, at den årlege tilgangen på yngel og små-fisk inn i vatnet ikkje hopar seg opp.

Ser vi på omfarfordelinga, syner denne ei relativt bra fordeling, men småfisken dominerer litt for mykkje. Om-klassenndelinga syner og stort sett ei bra fordeling, det er berre dei sterre fiskane som uteblir.

Gytetilhøva i vatnet må seiast å vera dårlige. Den einaste bekken vi fann som brukbar gytebekk var avlaupet, men denne var og dårlig. Det må såleis vera i sjølve vatnet at fisken gyt. Dette ferer til at det neppe er store mengder yngel og småfisk som kjem inn i vatnet år for år, og det er nok og av den grunn at tilhøva er så gode som dei er i Fiskeløyvatnet.

Praktiske tiltak.

Vi kan slå fast at vatnet inneholder fisk av god kvalitet og nokre større tiltak kjem førebels ikkje på tale.

Gytetilhøva er dårlige, men dei er likevel meir enn gode nok til å sikre rekrutteringa. Ein storre tilgang på yngel og små-fisk enn nå vil ikkje vatnet tåle uten at det går utover fiskekvaliteten.

Då småfisken dominerer litt for mykkje, må ein i dei nærmaste 2-3 åra intensivere fisket noko med smånska garn, av omfar f.eks. omf. 26-28.

Vatnet eignar seg godt for gjødsling, då det er grunt og gjennomstøyminga er liten. Eg trur ein ville kunne auke produksjonen (avkastinga) ved å tilføre ca. 10-15 kg. tomasfosfat pr. dekar, men lønsemnda med dette vil eg ikkje gå god for. Det måtte vere om interesserte grunneigarar ville gjort det som eit eksperiment og så kunne vi innan stutt tid tatt ein ny analyse for å sjå utfallet. Gjødsling av fiskevatn er nærmest på eksperimentstadiet, men ved å drive litt forsøk for seg sjølve ville ein vinne erfaring på dette området. Dette er på ingen måte maint som noko påbud om å gjødsle, men sjølsagt ei heilt friviljug sak.

Generelt kan ein seie at vatnet er lite og oversiktleg og lett å halde under kontroll. Ved eit fornuftig garnfiske m.v. kan ein få fiskebestanden nær sagt der ein sjølv måtte ynskja det.

Fiskeløyvatnet er eit idyllisk lite vatn, så dei som eingong har lagt fisketuren hit vil nok ofte koma att.

Stavanger 17/2 1970

Einar Berg